

USTAVNI SUD CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od _____ 2026. godine, razmotrila je inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti čl. 7, 8 i 9 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, br. 55/16, 48/18, 87/20, 68/22, 63/23, 122/24, 139/25 i 146/25), koju je podnio Ljubinko Petić iz Zete, i s tim u vezi daje sljedeće

MIŠLJENJE

Podnositelj u inicijativi, između ostalog, navodi da osporene odredbe čl. 7, 8 i 9 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, br. 55/16, 48/18, 87/20, 68/22, 63/23, 122/24, 139/25 i 146/25) krše: član 99 Zakona o radu, član 5 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru i čl. 8 i 64 Ustava Crne Gore.

Smatramo da nema osnova za prihvatanje podnesene inicijative.

Članovima 7, 8 i 9 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojski Crne Gore propisani su koeficijenti za obračun osnovne zarade po dužnosti pilota, inženjera i tehničara vezduhoplovno-tehničke službe. Pravni osnov za donošenje ove uredbe sadržan je u članu 17 stav 4 i članu 24 stav 4 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, kojim je propisano da Vlada utvrđuje zaradu i iznos i način ostvarivanja dodataka za lica u službi u Vojski Crne Gore. Lica u službi u Vojski Crne Gore spadaju u kategoriju zaposlenih u javnom sektoru čija su prava i obaveze uređena Zakonom o Vojski Crne Gore („Službeni list CG“, br. 51/17 i 34/19). Samim tim prava i obaveze ovih lica ne mogu se porediti ni izjednačavati sa pravima i obavezama zaposlenih u Ministarstvu unutrašnjih poslova koji su raspoređeni u Avio-helikoptersku jedinicu, a čija prava su uređena Zakonom o unutrašnjim poslovima i Zakonom o državnim službenicima i namještenicima. Takođe, Zakon o zaradama zaposlenih u javnom sektoru propisao je potpuno različite pravne osnove kojima se posebnim propisima utvrđuju zarade za dvije navedene kategorije lica. Ne stoje navodi iz inicijative, da pripadnici Vazduhoplovstva Vojske i pripadnici Avio-helikopterske jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova rade iste poslove. Misije i zadaci Vojske Crne Gore utvrđeni su Strategijom odbrane Crne Gore i one se u potpunosti razlikuju od zadataka Avio-helikopterske jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova. Samim tim obuka i način vršenja misija Vojske Crne Gore razlikuje se od obuke i načina vršenja zadatka Avio-helikopterske jedinice Ministarstva unutrašnjih poslova. Čak i za vršenje treće misije Vojske Crne Gore - „Pomoć civilnim institucijama“, Strategija odbrane Crne Gore ne predviđa formiranje posebne jedinice Vojske, već te poslove mogu raditi pripadnici Vojske ako su za to obučeni, ako nijesu upućeni na vršenje nekih drugih zadataka Vojske i ako postoji odluka Savjeta za odbranu i bezbjednost za vršenje tih poslova. Logikom podnosioca inicijative, pripadnici kopnenih jedinica Vojske Crne Gore, a koji se po potrebi mogu angažovati kao pomoć u gašenju požara, trebalo bi da ostvaruju zaradu kao vatrogasci, iako im to nije osnovna dužnost.

Član 99 Zakona o radu ne može se primijeniti na situaciju zbog kojeg je pokrenuta inicijativa. Ovo iz razloga što se iz same norme zaključuje da se ona odnosi na jednakost zarada u okviru iste organizacije. Ova norma onemogućava da poslodavac isplaćuje različite zarade svojim zaposlenima koji vrše iste poslove u okviru iste kvalifikacije obrazovanja i da u slučaju da dođe do razlike u zaradama, zaposleni ima pravo na naknadu štete. U primjeru pripadnika Vazduhoplovstva Vojske ne može doći do naknade štete, jer ova lica primaju pun iznos zarade koji je propisan Uredbom o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore, pa samim tim nema ni štete koja treba da se nadoknadi.

Osporene norme Uredbe o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore nijesu u suprotnosti ni sa članom 5 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru, jer kako smo istakli lica u službi u Vojsci Crne Gore, zbog misija i zadataka koje vrše, kao i zbog posebnih propisa koji uređuju njihova prava i obaveze ne spadaju u istu kategoriju lica kao i zaposleni u Avio-helikopterskoj jedinici i samim tim ne postoji obaveza izjednačavanja njihovih zarada.

Posebno je potrebno istaći da u uporednoj praksi ne postoje primjeri da pripadnici vazduhoplovstva vojski ostvaruju istu zaradu kao i pripadnici helikopterskih jedinica ministarstava unutrašnjih poslova ili policije.

U konačnom, Uredba o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore ne diskriminiše profesionalna vojna lica postavljena u Vazduhoplovstvu, jer se ona u cjelosti primjenjuje na sve pripadnike Vojske koji predstavljaju posebnu kategoriju zaposlenih, na koje se primjenjuju posebna prava i obaveze. Ova lica, između ostalog ostvaruju i pravo na prevoz i naknadu troškova zakupa stana, pa bi sljedeći logiku podnosioca inicijative, pripadnici Avio-helikopterske jedinice trebali da ostvaruju ove naknade što naravno nije slučaj.

Na osnovu svega izloženog smatramo da su odredbe čl. 7, 8 i 9 Uredbe o zaradama lica u službi u Vojsci Crne Gore saglasne sa Ustavom, Zakonom o radu i Zakonom o zaradama zaposlenih u javnom sektoru.